

РЕШЕНИЕ

№ 1117

гр. София, 22.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 19.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **6878** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК], против Решение № Ж-409/ 17.06.2020 г. на КЕВР, с което, по жалба на Детска градина „Д.“ [населено място], в т.1 КЕВР е дала задължителни указания на жалбоподателя в 7-дневен срок от получаване на решението да възстанови на Детска градина „Д.“ [населено място] надветите суми по фактури от месец юли 2019г. в съответствие с утвърдената цена за задължения към обществото в размер на 19,57 лв./MWh без ДДС, с Решение № Ц-19 от 01.07.2019г. на Комисията, като в 7 –дневен срок от изпълнение на указанието по т.1 [фирма] да предостави доказателства на КЕВР за извършените действие.

Решението на КЕВР се оспорва с доводи за незаконосъобразност, като постановено в противоречие с материалния закон и административнопроизводствените правила. Конкретно се твърди, че с указанието по т.1 от решението КЕВР незаконосъобразно се намесва в договорни / търговски отношения между два равнопоставени субекти. Твърди се, че Комисията е разгледала жалбата на Детска градина „Д.“ без да извърши проверка дали подателя на жалбата притежава правосубектност и дали е надлежна страна в процеса. Искане се отмяна на решението.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява и представлява. Ответната страна - КЕВР, се представлява от юрисконсулт Б., която в позиция по същество и в представено становище поддържа неоснователност на жалбата. Твърди,

че в производството по издаване на оспореното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Сочи се, че доставчика на ел.енергия е начислил крайна цена за месец юли 2019г. , която е различна от договорената с клиента Детска градина „Д.“ и е по висока със 17,18 лв./MWh , която цена не е в съответствие с утвърдената ЦЗО по решение № Ц-19 от 01.07.2019г. на КЕВР. счита оспореното решение за правилно и законосъобразно. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Детска градина „Д.“ [населено място], чрез адв. Д. оспорва жалбата като неоснователна. Развива доводи, че договора с [фирма] е прекратен още с първото отправено от детската градина предизвестие. Претендира разноси, съобразно представен списък.

Административен съд – София – град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, установи следното:

С оспореното по делото Решение № Ж-409/17.06.2020г на КЕВР /, на основание чл. 22, ал. ал. 1 вр. ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката (ЗЕ) и чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, КЕВР е дала следните задължителни указания на Мост Е. АД - по т.1 - в седем дневен срок от получаване на решението да възстанови на Детска градина „Д.“ [населено място] надветите суми по фактури от месец юли 2019г. в съответствие с утвърдената цена за задължения към обществото в размер на 19,57 лв./MWh без ДДС, с Решение № Ц-19 от 01.07.2019г. на Комисията, като в 7 –дневен срок от изпълнение на указанието по т.1 [фирма] да предостави доказателства на КЕВР за извършените действия.

КЕВР е била сезирана с жалба от Детска градина „Д.“ [населено място] срещу [фирма] като лицензиран търговец на електрическа енергия и координатор на балансираща група, с което дружество детската градина е имала сключен договор за продажба на електрическа енергия и участие в балансираща група с № МЕ-КА 0169/30.06.2017г. за срок от 12 месеца от датата на първата доставка. Съгласно чл.12 ал.3 от този договор срока му се подновява за всяка следваща години, в случай че никоя от страните не поиска писмено неговото прекратяване в срок до 30 календарни дни преди крайния срок. Съгласно допълнително споразумение №2 от 01.09.2018г. цената на договорената ел.енергия е 103 лв. за MWh. Съобразно изложеното в жалбата с уведомително писмо от 12.07.2019г. [фирма] променило начина на фактуриране със задна дата – считано от 01.07.2019г., в нарушение на чл.16 от подписания между страните договор, съгласно койтовсички допълнения и изменения на договора се извършват с писмено споразумение. С оглед на това детската градина изпратила на 15.08.2019г. и на 06.11.2019г. писмени предизвестия за прекратяване на договора с оглед нарушено право по чл.9 т.2 от договора във вр. с неточното фактуриране., като заплатила дължимите суми на доставчика на ел.енергия. Детската градина сключила договор за доставка на електрическа енергия с друго дружество, което депозирало пред [фирма] заявление за смяна на доставчик на ел.енергия. Срещу подаденото заявление е [фирма] е възразило с доводи за наличие на просрочени задължения. При тази фактическа обстановка КЕВР е сезирана от Детска градина „Д.“ с доводи за нарушаване на Правилата за търговия с ел.енергия и Закона за енергетиката от страна на жалбоподателя по настоящето производство, с цел задържане на детската градина в балансиращата си група.

На 27.12.2019г. КЕВР е изпратила жалбата на „Мост енерджи“ по компетентност и за мотивирано становище. Становището на доставчика на ел.енергия, ведно с документите по преписката са постъпили в КЕВР на 28.01.2020г.

В становището си [фирма] до КЕВР е посочило, че адаптирането на цените на доставка на ел.енергия е на основание клаузи от подписания договор с Детска градина „Д.“ с довод, че съгласно договора, в случай на едностранно повишаване на цената на ел.енергията от доставчика, получателят може в 3-дневен срок от уведомяването да изпрати предизвестие за прекратяване на договора . Доколкото постъпилото предизвестие от 06.11.2019г. е след изтичането на 3-дневния срок от промяната на цената / извършена съобразно писмо от 15.07.2019г./, според доставчика предизвестие за прекратяване на договора не е породило правно действие и същият продължава да действа между страните.

С писмо от 05.03.2020г. /л.64/ КЕВР е поискала становище от [фирма] кое дружество е подало заявление за смяна на доставчика на ел.енергия на детска градина „Д.“ [населено място], , подадено ли е срещу това заявление възражение от [фирма] и на какъв етап е процедурата по смяна на доставчика.

От [фирма] са уведомили КЕВР на 19.03.2020г., /л.32-33/, че на 05.02.2020г. са подадени заявления от страна на представител на търговеца [фирма] за смяна на доставчика/координатор на балансираща група, във вр. с което от [фирма] е постъпило възражение, поради което процедурата по смяна на доставчика е прекратена. За последното обстоятелство на 10.02.2020г. е уведомена представляващата детска градина „Д.“ [населено място].

Въз основа на тази фактическа обстановка, с оспореното решение КЕВР е приела, че в случая едностранно, с писмо от 15.07.2019г. жалбоподателят е променил условията на действащия между него и Детска градина „Д. договор, считано от 01.07.2019г., като е променил начина на фактуриране със задна дата, при липса на подписано споразумение между страните. КЕВР е установи, че в изпратените фактури за м.юни и за месец юли 2019г. има разлики в начина на формиране на крайната цена, като за м.06 цените са с разбивки на отделни компоненти от крайната цена, а за м.07 цената е една крайна. Цената за месец юли 2019г. е формирана в отклонение от подписаното между страните допълнително споразумение № 2 – цена за активна ел.енергия от 103 лв. MWh без ДДС, цена за акциз от 2 лв. и ЦЗО в утвърдения размер от 19,57 лв. MWh без ДДС, при което следва крайната цена, включваща всички описани компоненти да бъде 124,57 лв. MWh без ДДС, а не посочената от доставчика [фирма] цена от 141,75 лв. MWh без ДДС в изготвената фактура за м.юли 2019г. Посочената във фактурата за м.юли 2019г. крайна цена от 141,75 лв. MWh без ДДС е различна от договорената с допълнително споразумение № 2 и е по-висока със 17,18 лв. MWh без ДДС. КЕВР е констатирала, че разликата между утвърдената ЦЗО с Решение № Ц-19/01.07.2019г. на Комисията в размер на 19,57 лв. /MWh без ДДС и действащата до тази дата ЦЗО, определена с Решение № Ц-18/01.07.2018г. , в размер на 36,76 лв. е именно сумата от 17,18 лв./ MWh без ДДС, представляваща стойността на начислената в по-голям размер стойност, от тази съгласно допълнително споразумение № 2.

Поради изложеното КЕВР е приела, че [фирма] в нарушение на Решение № Ц-19/01.07.2019г. не е приложило утвърдената цена – ЦЗО от 19,57 лв. /MWh без ДДС , при изготвянето на фактурата за м.юли 2019г. за детска градина „Д.“, поради което от страна на последната са предприети действия съобразно чл.14 от договора с

[фирма] за прекратяването му, с две изпратени предизвестия. И то след като детската градина е заплатила задълженията си към доставчика. В производството пред КЕВР и в настоящето съдебно производство не са представени доказателства за просрочени задължения към жалбоподателя от страна на детската градина. Възраженията на жалбоподателя, подадено до [фирма] не е основано на нормата на чл.102 ал.2 от Правилата за търговия с електрическа енергия, доколкото не е налицето една от визираните в тази норма хипотези.

При тези констатации от страна на КЕВР са дадени вече посочените задължителни указания на [фирма].

При така установеното от фактическа страна, съдът формира следните изводи:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е допустима,

Решението е издадено от компетентен орган в предвидената от закона форма - взето е на закрито заседание на КЕВР в състав "Енергетика" със 6 гласа "за", от които четири са на членове на Комисията със стаж в енергетиката.

Решението е в изискуемата писмена форма и съдържа фактическите и правни основания за приемането му. Съдържат се в достатъчна степен мотиви, за да бъде разбрана ясно волята на регулаторния орган, както и защо е приел жалбата за неоснователна. Не се констатират съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 2 от ЗЕ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като съгласно ал. 5, когато Комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона.

По делото е безспорно установено, че [фирма] упражнява дейност „търговия с електрическа енергия“, която дейност подлежи на лицензиране по силата на чл.39, ал.1 т.5 от ЗЕ. В тази връзка едно от основните задължения на лицензианта е да осигурява непрекъснати, сигурни и качествени доставки на електрическа енергия, в съответствие със сключените договори. Такъв договор е и Договор № МЕ-КН-0169/30.06.2017г. / л.72-73/, сключен между [фирма] и Детска градина „Д.“ [населено място] с ЕИК[ЕИК], като купувач, доколкото сделката по този договор е сключена от енергийно предприятие в качеството му на търговец на електрическа енергия и има за предмет доставка на енергия. Съгласно чл.2, ал.1 от посочения договор цената за един MWh е 78,00лв., а според чл.16 всички допълнения и изменения по договора се извършват с писмено споразумение.

Предвид факта, че упражняваната дейност от [фирма] е лицензионна и включва доставка на електрическа енергия, подадената жалба от детска градина „Д.“ подлежи на разглеждане от КЕВР, съобразно правомощията на Комисията да осъществява контрол върху лицензианта дали осигурява непрекъснати, сигурни и качествени доставки на електрическа енергия, съответствие със сключените договори. Съобразно чл.208 от ПТТЕ КЕВР упражнява контрол за спазването на правилата за търговия с електрическа енергия, като съгласно чл.206 ал.1 от ПТТЕ Комисията предприема ефективни възпиращи санкции срещу търговските участници, които са допуснали нарушения на тези правила, и/или уведомява други компетентни органи. С оглед на тези си правомощия, с оспорената решение КЕВР законосъобразно е приела, че възражението на жалбоподателя срещу смяната на доставчика на

ел.енергия/координатор на балансираща група от страна на детска градина „Д.“ не се основава на хипотезите на чл.102 ал.2 от ПТЕЕ, констатирайки и незаконосъобразно надвзети суми от детската градина по фактури от месец юли 2019г.

По изложените съображения съдът намира, че решението, с което КЕВР е приела жалбата на Детска градина „Д.“ [населено място] за основателна, съответства на материалния закон и е законосъобразно, а жалбата на [фирма] срещу това решение следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора следва да бъде уважено искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв., съгласно чл. 7, ал. 1, т. 4, вр. § 1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Основателна се явява претенцията за разноси и на заинтересованата страна, поради което жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати направените от Детска градина „Д.“ [населено място] разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв.

Водим от горното и на основание чл. 159, т. 4 от АПК и чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд София – град, III-то отделение, 6б състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] против Решение № Ж-409/ 17.06.2020 г. на КЕВР.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата от 200 (двеста) лева юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Детска градина „Д.“ [населено място], ЕИК 00450823, разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: